

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 februarie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență :

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

a judecat, fără citarea părților, recursul în anulare declarat de Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, împotriva sentinței Tribunalului militar al garnizoanei Stalino din 11 decembrie 1945 privind-l pe

Lupeico Roman Feodorovici, născut în anul 1912 în s.Ciuflești, r-nul Căinari.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Tribunalului militar al garnizoanei Stalino din 11 decembrie 1945, Lupeico Roman, pentru concurs de infrațiuni a fost condamnat în baza art.54-1 „a” și 54-10 alin.(2) Cod penal al RSSU la 10 ani închisoare, cu interdicție în drepturi pe un termen de 5 ani și confiscarea averii.

2. Potrivit sentinței, Lupeico Roman a fost declarat vinovat și condamnat pentru faptul că, rămânând să locuiască pe teritoriul temporar ocupat de armata germano-română și avînd o atitudine ostilă față de puterea sovietică, a menținut relații strînse cu jandarmeria română, s-a ocupat de instruirea cetățenilor din s.Ciuflești în domeniul pregătirii militare, care ulterior urmau în cazul ofensivei armatei roșii să fie imobilizați în armata română și să lupte de partea inamicului. Afară de aceasta, inculpatul din octombrie 1944, fiind imobilizat în armata roșie a dus discuții antisovietice de ordin contrarevoluționar în rîndul ostașilor subdiviziunii sale, ponegrind realitatea sovietică și lăudînd sistemul capitalist.

3. Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, a declarat recurs în anulare în care, invocînd temeiul prevăzut de art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței sus menționate, cu încetarea procesului penal și reabilitarea condamnatului Lupeico Roman în temeiul art.3 din Legea Republicii Moldova din 08 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, pe motiv că probele acumulate nu sînt suficiente pentru calificarea acțiunilor acestuia în baza art.54-1 „a” Cod penal RSSU, adică acțiuni, care ar fi prejudiciat potențialului militar, independența statală sau inviolabilitatea teritorială a URSS, precum și pentru agitație antisovietică, deoarece afirmațiile lui nu conțineau chemări de lichidarea, subminarea sau slăbirea puterii de stat ori la săvîrșirea unor infrațiuni contrarevoluționare, după cum prevede art.54-10 alin.(2) Cod penal al RSSU.

4. Judecînd recursul în anulare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Hotărîrile irevocabile de condamnare pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, numai în cazurile prevăzute în art.453 Cod de procedură penală, adică în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată.

Potrivit art.6 pct.44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea pronunțată, este o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Totodată, conform art.3 lit.a) din Legea Republicii Moldova din 08 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, cu modificările ulterioare, sînt declarate nevinovate și urmează a fi reabilitate în fața societății și reintegrate în drepturi, indiferent de locul de trai în prezent, toate persoanele care, în perioada dintre 7 noiembrie 1917 și 23 iunie 1990, au fost supuse represiunilor politice pe teritoriul actualei Republici Moldova, precum și pe teritoriul altui stat, inclusiv cele care au fost condamnate pentru trădare de patrie și activitate contrarevoluționară, în temeiul art.54-1 „a” și art.54-10 alin.(2) Codul penal al RSSU.

Reieșind din cele constatate și din prevederile art.435 alin.(1) pct.2) lit.b) Cod de procedură penală, instanța de recurs găsește prezente în speța dată motive întemeiate de a interveni în hotărîrea judecătorească de condamnare în privința lui Lupeico Roman, pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea lui la răspundere penală, cu încetarea procesului penal în baza art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și reabilitarea lui.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că recursul în anulare este întemeiat și urmează a fi admis.

5. În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.2) lit.b), art.453 alin.(1) și art.457 alin.(3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Admite recursul în anulare declarat de Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, casează sentința Tribunalului militar al garnizoanei Stalino din 11 decembrie 1945 privind condamnarea lui Lupeico Roman în baza art.54-1 „a” și 54-10 alin.(2) Cod penal al RSSU, cu încetarea procesului penal, pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea lui la răspundere penală și dispune reabilitarea acestuia, în conformitate cu Legea Republicii Moldova din 08 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice.

Decizie este irevocabilă, publicată integral la 02 februarie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun